

شبیه سازی و مقایسه طیفهای زیر قرمز و رامان استون و مشتقات دوتره آن

محبوبه غلامحسین پور^۱، سید فرامرز طیاری^۲*، سعید رضا امامیان^۱ ادانشگاه آزاد اسلامی، واحد شاهرود، دانشکده علوم پایه، گروه شیمی، شاهرود، ایران امشهد- دانشگاه فردوسی- دانشکده علوم پایه، گروه شیمی

تاريخ ثبت اوليه: ١٣٩٢/٨/٧، تاريخ دريافت نسخه اصلاح شده: ١٣٩٢/٩/١١ ، تاريخ پذيرش قطعى: ١٣٩٢/١٠/٧

چکیدہ

در این پژوهش طیف ارتعاشی مولکول استون با استفاده از نظریه تابعی چگالی (DFT) بررسی شده است. محاسبات در سطح -B3LYP/6 (3df,3pd) (31++G) انجام گرفت و فرکانسهای محاسبه شده با استفاده از ضریب مقیاسی به مقادیر واقعی نزدیک شدهاند. سپس با استفاده از شدت نوارهای مادون قرمز و فعالیت نوارهای رامان محاسبه شده این ارتعاشات، طیفهای ارتعاشی شبیه سازی، مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

واژه های کلیدی: استون، طیف ارتعاشی، نظریه تابعی چگالی.

۱. مقدمه

استون ساده ترین عضو خانواده کتونها است بنابراین مطالعه آن می تواند برای درک خواص همولو گهای آن بسیار مفید باشد. طیف های ارتعاشی [۱۹–۱] طیف الکترونی [۱۷] طیف ریز موج [۲۱–۱۸] و هندسه [۶] استون مفصلا مورد بررسی قرار گرفتهاند. کوزی و ساچ اشنایدر [۳] و دلپیین و اورند [۴] فرکانس های ناحیه ^۱-۴۰۰۰ cm را به شیوه های نرمال ارتعاشی نسبت دادند. هیچ کدام از این محققین پیچش گروه متیل را در نظر نگرفتند. فیلیس [۸] با استفاده از طیف سنجی یونش دو الکترونی توانست یکی از شیوه های پیچشی استون را به ترتیب در ۵۵ و ^۱-۷۷ cm پیدا کند.

با وجود مطالعات فراوانی که بر روی طیف های ارتعاشی استون انجام شده است هیچ مطالعه سیستماتیکی روی اثر ایزوتوپی بر شیوه های نرمال و سهم هر مختصه جابه جایی در مختصات شیوه های نرمال انجام نشده است. در این پژوهش سعی می شود که با توجه به مقایسه طیفهای شبیه سازی شده استون، 43-استون، و 66-استون به بررسی میزان جابهجایی و مشارکت حرکتهای مولکولی در هر یک از شیوه های نرمال بپردازیم.

^{*}**عهده دار مکاتبات:** سید فرامرز طیاری

نشانی: مشهد – دانشگاه فردوسی – دانشکده علوم – گروه شیمی

تلفن: ۸۹۱۵۳۱۰۳۵۰ پست الکترونیک: E-mail: sftayyari@hotmail.com

۳۸

۲. محاسبات

همه محاسبات با نرم افزار گوسین [22] و در سطح محاسباتی B3LYP با استفاده از تابع پایه (G(3df,3pd)++G-311+6 انجام گرفته است. برای رسم نمودار ها ازمعادله لورنسی با نیم-پهنا در نیم-ارتفاع برابر ۳۰cm و از نرم افزار EXCEL Microsoft استفاده شده است.

۳. نتایج و بحث

در جدول ۱ فرکانسهای ارتعاشی همراه با شدتهای زیرقرمز و فعالیتهای رامان مربوطه برای استون، d3-استون، و d6-استون با یکدیگر مقایسه شدهاند. طیف های زیر قرمز این مولکولها در نواحی متفاوت طیفی در شکلهای ۱-۳ و طیفهای شبیه سازی شده رامان آنها در شکلهای ۴-۶ نمایش داده شدهاند. در جدول ۲ برخی از فرکانسهای ارتعاشی مهم این مولکولها با یکدیگر مقایسه شدهاند.

	استون			d6–استون				d3–استون		
		F I _{IR}	AR		F IIR	AR	F	I _{IR}	AR	
a ₁										
v ₁	3043	7	66	2257	3	33	3043	7	60	
V 2	2937	6	256	2110	1	125	2934	5	129	
ν ₃	1749	141	12	1741	189	15	1745	180	13	
v_4	1447	28	18	1083	3	6	1443	18	10	
ν ₅	1361	16	2	1040	19	7	1362	37	1	
v_{6}	1062	0	3	879	0	4	1058	0	2	
v_7	770	2	16	681	1	11	726	1	13	
V 8	370	1	1	310	1	0	337	1	0	
a ₂										
V 9	2991	0	10	2212	0	5	2215	4	28	
V 10	1445	0	12	1045	0	5	1058	0	2	
V 11	869	0	1	660	0	1	754	1	3	
V 12	49	0	0	35	0	0	41	0	0	
b 1										
V 13	3042	10	53	2255	3	30	2256	3	31	
V 14	2931	2	2	2106	0	0	2108	1	62	
V 15	1439	1	1	1036	0	0	1058	0	2	
V 16	1364	59	0	1001	3	1	991	6	4	
V 17	1211	68	5	1224	125	2	1221	95	4	
V 18	869	8	3	700	0	3	726	1	13	
V 19	521	16	1	468	13	1	494	13	1	
b ₂										
V 20	2998	19	98	2217	8	52	2994	8	54	
V 21	1467	20	0	1056	11	0	1040	6	2	
V 22	1098	2	0	965	2	0	1062	1	1	
V 23	478	1	0	397	1	0	429	1	0	
V at	1/3	0	0	106	1	0	126	0	0	

جدول ۱. فرکانس های بنیادی محاسبه شده استون و مشتقات دوتره آن.[«]

^a ، اعداد موج ارتعاشی هماهنگ محاسبه شده در سطح (I_{IR} ، B3LYP/6-311++G(3df,3pd)، شدت IR (بر حسب km/mol)،

، فعالیت رامان (برحسب Å⁴/amu).

شکل3 . مقایسه طیف رامان استون (-----)، استون-d3 (.......)، استون-d6 (-------) در گستره (100 cm⁻¹).

d ₀	ميانه	d ₆	ميانه	d ₃	
3043,3042	3043	2257,2252	2255	3043,2256	vaCH ₃ /CD ₃
2998,2991	2995	2217,2212	1522	2994,2215	va'CH ₃ /CD ₃
2937,2931	2934	2110,2106	2108	2934,2108	vsCH ₃ /CD ₃
1467,1445	1456	1056,1045	1051	1062, 5614	δa'CH ₃ /CD ₃
1447,1439	1443	1040,1036	1038	4314,1032	δaCH ₃ /CD ₃
1364,1361	1363	1008,3101	1042	1058,6213	δsCH ₃ /CD ₃
1211		1224		1221	vaC-C
1098,869	984	897,714	806	991, 754	ρCH ₃ /CD ₃
*1062,869		*,673٦09		*1003,781	$\pi CH_3/CD_3$
770		681		726	vsC-C
540		•31		337	δCCC
143		106		126	$\tau CH_3/\tau CD_3$
49		35		41	$\tau CH_3/\tau CD_3$

جدول ۲. مقایسه فرکانس نوارهای ارتعاشی در استون و مشتقات دوتره آن.

a»، ارتعاش کششی، δa، حرکت خمشی خارج از صفحه، δa، حرکت خمشی داخل صفحه، ρ، حرکت جنبانه ای داخل صفحه، π، حرکت جنبانه ای خارج از صفحه ای، τ، حرکت پیچشی.

* فركانس در d3-استون ميانگين فركانس هاي استون و d6-استون است.

T-۳. فرکانس های کششی پیوندهای CH/CD

نوارهای ارتعاشی کششی پیوندهای CH معمولا در ناحیه ۲۸۵۰–۳۰۲۰ خاهر می شوند. در مورد استون انتظار می رود شش فرکانس در این ناحیه مشاهده کنیم. چنانکه در جدول ۱ و ۲ مشاهده می شود این فرکانسها را در گستره ۳۰۳۱ cm 3043-۳۰۳۱ پیش بینی می کند. ولی شکل ۱ فقط ۴ نوار را نشان می دهد که دوتای آخری بسیار به یکدیگر نزدیکند. دلیل این امر آن است که نوارهای مشابه برای دو گروه CH مربوط به تقارنهای متفاوت یا بر هم منطبقند و یا شدت یکی آنها قابل صرفنظر و یا غیر فعال است. در مولکول 3۵–استون یکی از این گروهها حذف می شود و بنا براین سه تک فرکانس باقی می ماند که میانگین حرکتهای مشابه دو گانه در مولکول مادرهستند (جدول ۲ را ببینید). این امر در شکل ۴ نیز به خوبی نشان داده شده است. در شکل ۴ دیده می شود که نوارهای حرکتهای کششی HD در رامان بسیا قوی هستند. در جدولهای ۱ و ۲ مشاهده می شود که در مولکول 66–استون فرکانسهای ار تعاشی CD در گستره ¹ T۲۵۷ –۲۰۵۷ قرار می گیرند. این جابه جایی فرکانس ناشی از دوتره کردن با ضریبی از ۲۹۷۹–۱۹۳۹ (میانگین ۴۰۹۶) کاهش می یابد. این تغییر را می توان با توجه به جرم کاهش یافته توجیه کرد. جرم کاهش یافته HI کرابر است با (۱۹۲۷–۱۹۳۹) و برای CD جرم کاهش یافته برابر است با (۲۰ ۲۰ ۲۰۱۳) بنابر این با استفاده از رابطه فرکانس ناشی دوتره بر دو نا بر می است با (۱۹۲۷–۱۹۲۹) و برای CD جرم کاهش می یابد. این تغییر را می توان با توجه به جرم کاهش یافته توجیه کرد. جرم کاهش یافته ای بیار است با (۱۹۷۱–۱۳۲۱) و برای CD جرم کاهش می یابد. این تغییر را می توان با توجه به جرم کاهش یافته توجیه کرد. جرم جرم:

 $\nu = 1/2\pi \sqrt{\frac{k}{\mu}}$

بنابراین نسبت vCH/vCD=1.363 که تقریبا با میانگین ضریب جابهجایی یکسان است. اندک انحراف مشاهده شده ناشی از جفت شدگی این نوارها با دیگر حرکتهای ارتعاشی است

CH3/CD3 حمشی گروههای -۲-۳

با توجه به جدول ۲ مشاهده می شود که فرکانس های محاسبه برای ارتعاش های خمشی گروههای CH₃/CD₃ به سه دسته تقسیم شده اند، حرکات خمشی داخل و خارج از صفحه نامتقارن و حرکت خمشی متقارن. حرکات خمشی نا متقارن برای گروه CH₃ در بالاتر از حرکت خمشی متقارن قرار دارند. جدول ۲ نشان می دهد که فرکانس حرکتهای خمشی مشابه با یکدیگر نزدیکند و میانگین آنها برابر حرکت مشابه در مولکول dB-استون است. البته شکل ۲ چنین چیزی را نشان نمی دهد و گویای آن است که فرکانس حرکتهای خمشی در dB-استون پایین تر از مقادیر

مشابه در استون قرار می گیرند. علت این امر نیز آن است که شدت نوارهای با فرکانس کمتر قابل اغماض است و بنابراین یک جابه جایی به سمت فرکانسهای کمتر به چشم می خورد. چنین امری در طیف شبیه سازی شده رامان شکل ۵ به چشم نمی خورد. حرکتهای خمشی نامتقارن گروههای CD3 در ۱۰۵۶ و ۱۰۴۰ cm^{-۱} مشاهده می شوند که یک جابهجایی به سمت فرکانس های کمتر به نسبت ۱/۳۹ را نشان میدهند که از نسبت ۱/۳۶۳ بسیار بیشتر است. این امر را می توانی ناشی از جفت شدگی این حرکت ها با کشش نامقارن C-C-C دانست که در مورد گروه CH₃ فرکانس آن کمتر از خمش CH3 و در مورد گروههای CD3 در بالاتر از آنها قرار می گیرد. بنابراین خمش گروه CH3 به سمت فرکانسهای بالاتر و خمش CD₃ به سمت فرکانس های یایین تر رانده می شوند و در نتیجه نسبت δaCH₃/δaCD₃ از مقدار پیش بینی شده بیشتر می شود. این نکته قابل ذکر است که در مورد حرکت کششی متقارن نسبت ۵٬۵۲۲ از ۱/۳۶۳ بسیار کمتر بوده و برابر ۱/۲۸۹ است. دلیل این امر را نیز می توان جفت شدن این حرکت با حرکت کششی متقارن دانست که در عدد موج ۷۷۰ cm⁻¹ در استون و ۶۸۰ cm⁻¹ در db-استون ظاهر می شود. در مورد استون فرکانس کششی متقارن CCC با فرکانس کششی متقارن CH₃ فاصله نسبتا زیادی دارد و عملا رزنانس انجام نمی گیرد ولی در مورد ترکیب دوتره این اختلاف اندک است و رزناس شدید خواهد بود بنابراین فرکانس خمشی متقارن CH3 جابه جایی محسوسی ندارد و لی فرکانس حرکت خمشی متقارن CD₃ به سمت فرکانسهای بالاتر رانده می شود. این امر باعث می شود که فاصله نوارهای ارتعاشی خمشی متقارن گروههای CD₃ و CH₃ به یکدیگر نزدیکتر شده و نسبت δsCH₃/δsCD₃ کمتر از مقدار پیش بینی شده با رابطه (۱) گردد. البته بایستی توجه داشت که ناحیه طیفی --۱۰۰۰ در CD استون بسیار پیچیده است زیرا در این ناحیه علاوه بر حرکتهای خمشی CD₃ حرکتهای جنبانهای CH₃ نیز ظاهر می شوند. در da'CD₃ استون δa'CD₃ اندکی،¹-۱۱ cm، از مقدار میانگین بیشتر است دلیل آن جفت شدن با ارتعاش جنبانهای CH₃ است که در پایین تر، ۲۰۰۳ cm^{-۱}، ظاهر می شود (جدول۲ را ببینید). δsCD₃ در d3–استون اندکی بالاتر از مقدار متناظر خود در d6–استون است. این امر را نیز می توان به علت جفت شدن با حرکت کششی متقارن C-C-C توجیه کرد که در مولکول d3–استون در v۲۶ cm⁻¹ و در d6– استون در ۶۸۱ cm⁻¹ ظاهر می شوند.

۳-۳. حرکتهای جنبانهای(rocking) داخل و خارج صفحه

نوار این حرکت های ارتعاشی معمولا در گستره ¹⁻۱۰۰۰ دس^{-۱} ۱۰۰۰ برای گروه CH₃ ظاهر می شوند. در مولکول استون حرکتهای جنبانه ای داخل صفحه در ¹⁻۱۰۹۸ و ۸۶۹ پیش بینی شده است که اولی با حرکت کششی متقارن C-C و دومی با حرکت کششی نامتقارن C-C جفت شدهاند. در db-استون این فرکانسها به ¹⁻۸۹۷ و ۷۱۴ جابه جا می شوند. که نسبت CH₃/pCD₃ به تر تیب ۱/۲۲۴ و ۱/۲۲۷ است. این مقادیر نیز بسیار کوچکتر از مقادیر پیش بینی شده با رابطه (۱)، ۱/۳۶۳، است. علت این امر نیز جفت شدن این ارتعاش ها با ارتعاش های کششی C-C است. این جفت شدگی ها فرکانس ارتعاشی جنبانه ای CH₃ را به سمت مقادیر کمتر و فرکانس جنبانه ای CD را به سمت مقادیر بیشتر جابه جا می کنند. در dS-استون این دو ارتعاش در ¹⁻۳۹۱ می شوند. که نسبت می مقادیر کمتر و فرکانس جنبانه ای در کتاش ها با ارتعاش های کششی C-C است. این جفت شدگی ها فرکانس ارتعاشی جنبانه ای CH₃ را به سمت مقادیر کمتر و فرکانس جنبانه ای CD را به سمت مقادیر بیشتر جابه جا می کنند. در dS-استون این دو ارتعاش در ¹⁻۳۹۰ این CH

۳-٤. حركتهاى اسكلتى

حرکتهای کششی متقارن و نامتقارن C-C و حرکتهای کششی و خمشی C=O جز این دسته از حرکتها هستند. چنان که طیف رامان شکل ۵ نشان می دهد، با دوتره کردن فرکانس کششی C=O در ناحیه ۱۷۰۰ cm⁻¹ اندکی جابه جایی قرمز نشان می دهد. دلیل این امر جفت شدن ای حرکت با حرکت خمشی گروه CH₃است. حرکت کششی نا متقارن C-C معمولا در حدود ^۱-۱۲۰۰ مشاهده می شود. چنان که شکل ۲ نشان می دهد با دوتره کردن فرکانس این حرکت ار تعاشی به سمت مقادیر بیشتر جابه جا و شدت آن نیز افزایش می یابد. دلیل جابه جایی آن است که این ار تعاش با حرکت خمشی متقارن CH₃ جفت می شود که در استون در حدود ^۱-۱۳۶۰ و در ترکیب دوتره در گستره ^۱-۱۱۰۰ درخ می دهند. حرکت کششی متقارن C-C در استون، 43-استون و 66-استون به ترتیب در ۷۷۰، ۷۲۶ و ^۱-۵۲ دا رخ می ده است. این جابه جایی نیز ناشی از جفت شدن این حرکت با حرکتهای خمشی CH₃/CD3 است.

٤. نتيجه گيري

با استفاده از روش DFT در سطح B3LYP/6-311++G(3df,3pd) طیف ارتعشی IR و رامان استون و مشتقات دوتره آن شبیه سازی شد و این طیفها با یکدیگر مقایسه و اثر دو تره شدن مورد بررسی قرار گرفت. از دلایل جابه جایی فرکانس ها یکی اثر جرم است که عامل عمده ین جابه جایی بوده و دیگری جفت شدگی های مختلف است که آن نیز گاهی تغییرات زیادی ایجاد خواهد کرد.

٥. مراجع

- [1] W. Schindler, J. Jonas, Chem Phys lett, 67 (1979)428.
- [2] X. Xing, R. McDiarmid, J.G. Philis, L. Goodman, J. Chem. Phys., 99 (1993)7565.
- [3] P. Cossee, J.H. Schachtschneider, J. Chem. Phys., 44 (1966) 97.
- [4] G. Dellepiane, J. Overend, Spectrochim. Acta, 22 (1966) 593.
- [5] W.C. Harris, I.W. Levin, J. Mol. Spectrosc. 43 (1972)117.
- [6] J.D. Rogers, B. Rub, S. Goldman, W.B. Person, J. Phys. Chem., 85 (1981) 3727.
- [7] P.F. Krause, B.G. Glagola, J.E. Katon, J. Chem. Phys. 61(1974) 5331.
- [8] J.G. Philis, J.M. Berman, L. Goodman, Chem. Phys. Lett., 167 (1990) 16..
- [9] P. Groner, G. A. Guirgis, J.R. Durig, J. Chem. Phys., 86 (1987) 565.
- [10] Y.G. Smeyers, M.L. Senent, V. Botella, J. Chem. Phys., 98 (1993)2754.
- [11] D.R. Smith, B.K. McKenna, K.D. Möller, J. Chem. Phys., 45 (1966) 1904.
- [12] W.G. Fateley, F.A. Miller, Spectrochim. Acta, 18 (1962) 977.
- [13] H. Mann, W.B. Dixon, J. Chem. Phys., 57 (1972) 792.
- [14] K. Consani, J. Phys. Chem., 91 (1987) 5586.
- [15] J.R. Allkins, E.R. Lippincott, Spectrochim. Acta, 25 (1969) 761.
- [16] H. Hollenstein, H.H. Günthard, J. Mol. Spectrosc., 84 (1980) 457.
- [17] D.H.A. ter Steege, A.C. Wirtz, W.J. Buma, J. Chem. Phys., 116 (2002) 547.
- [18] J.D. Swalen, C.C. Costain, J. Chem. Phys., 31 (1959) 1562.
- [19] R. Nelson, L. Pierce, J. Mol. Spectrosc., 18 (1965) 344.
- [20] R. Peter, H. Dreizler, Z. Naturforsch. Teil A, 20 (1965) 301.
- [21] J.M. Vacherand, B.P. VanEijck, J. Burie, J. Demaison, J. Mol. Spectrosc., 120 (1986) 118.

[22] Gaussian 09, Revision A.02,M. J. Frisch, G.W. Trucks, H.B. Schlegel, G.E. Scuseria, M.A. Robb, J.R. Cheeseman, G. Scalmani, V. Barone, B. Mennucci, G.A. Petersson, H. Nakatsuji, M. Caricato, X. Li, H.P. Hratchian, A.F. Izmaylov, J. Bloino, G. Zheng, J.L. Sonnenberg, M. Hada, M. Ehara, K. Toyota, R. Fukuda, J. Hasegawa, M. Ishida, T. Nakajima, Y. Honda, O. Kitao, H. Nakai, T. Vreven, J.A. Montgomery, Jr., J.E. Peralta, F. Ogliaro, M. Bearpark, J.J. Heyd, E. Brothers, K.N. Kudin, V.N. Staroverov, R. Kobayashi, J. Normand, K. Raghavachari, A. Rendell, J.C. Burant, S.S. Iyengar, J. Tomasi, M. Cossi, N. Rega, J. M. Millam, M. Klene, J. E. Knox, J. B. Cross, V. Bakken, C. Adamo, J. Jaramillo, R. Gomperts, R.E. Stratmann, O. Yazyev, A.J. Austin, R. Cammi, C. Pomelli, J.W. Ochterski, R.L. Martin, K. Morokuma, V.G. Zakrzewski, G.A. Voth, P. Salvador, J.J. Dannenberg, S. Dapprich, A.D. Daniels, O. Farkas, J.B. Foresman, J.V. Ortiz, J. Cioslowski and D.J. Fox, Gaussian, Inc., Wallingford CT, (2009).

[23] A.D. Becke, Phys. Rev., 38 (1988) 3098.

[24] A.D. Becke, J. Chem. Phys. 98 (1993) 5648.